

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

przy udziale funkcjonariusza Urzędu Celnego – K. B.

po rozpoznaniu w dniach: 7 maja 2014 r., 14 maja 2014 r.

sprawy:

A. K.

urodz. (...) w W.

córki M., W. z domu M.

oskarżonej o to, że:

15 maja 2012 roku prowadziła gry na automatach w punkcie (...)w W.przy ulicy (...), o nazwach H.S.bez numeru fabrycznego będącego własnością podmiotu (...) Sp. Z o.o.z siedzibą we W.przy ulicy (...).lok. 3 oraz L.i M. C. (1)3 bez numerów fabrycznych będących własnością podmiotu P.H.U. (...)z siedzibą w P.przy ulicy (...)- wbrew art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.), a w szczególności że prowadziła gry na tych automatach bez udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry (art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kodeksu karnego skarbowego w zw. z art. 6 § 2 kodeksu karnego skarbowego z dnia 10 września 1999 roku (Dz. U. Nr 83, poz. 930 z późn. zm.)

I. oskarżoną A. K. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. i za czyn ten na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. wymierza jej karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C.z Kancelarii Adwokackiej w W.kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy), tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. K.z urzędu,

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 40 (czterdzieści) złotych i wymierza jej opłatę w wysokości 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych.

Sygnatura akt III K 25/14

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżona A. K. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...)z siedzibą w W. przy ul. (...).

Oskarżona A. K. zawarła z firmą PHU (...)w P. datowaną na dzień 1.05.2012r umowę podnajmu powierzchni, w ramach której wskazana wyżej firma w zamian za płatny oskarżonej czynsz w wysokości 1000 zł. miesięcznie miała wstawić do wyżej wskazanego lokalu dwa automaty do zabawy. W umowie nie wskazano ani nazwy ani numerów tych automatów .

Dowód:

umowa podnajmu powierzchni nr 5 /k- 38/

wyjaśnienia oskarżonej A. K. /k-300-302/

Oskarżona A. K. zawarła z firmą (...) spółka z o.o. we W. datowaną na dzień 1.05.2012r umowę podnajmu powierzchni, w ramach której wskazana wyżej firma w zamian za płatny oskarżonej czynsz w wysokości 500 zł. miesięcznie miała wstawić do wyżej wskazanego lokalu jeden automat do zabawy. W umowie nie wskazano ani nazwy ani numeru automatu .

Dowód:

umowa najmu /k- 39/

wyjaśnienia oskarżonej A. K. /k-300-302/

Wskazane wyżej umowy podnajmu nie zostały przez oskarżoną A. K. podpisane. Oskarżona w tym czasie przebywała poza terenem kraju i prowadziła telefonicznie rozmowy dotyczące opisanych umów. Datowane na dzień 1 maja 2012r. umowy podnajmu zostały przekazane przez przedstawicieli (...) spółka z o.o. we W. oraz PHU (...)siostrze oskarżonej M. R., która w tym czasie zajmowała się prowadzeniem lokalu (...)i która podbiła je pieczęcią firmową oskarżonej. Do umów przedstawione zostały M. R. opinie techniczne gry (...)oraz (...)wydane przez rzeczoznawcę Z. S. wskazujące, iż sposób prowadzenia na nich gry ma charakter zabawowy oraz że nie można na nich prowadzić gry na automacie w rozumieniu ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Oskarżona A. K. nie czytając ani tych umów ani załączonych do nich dokumentów dotyczących automatów, w trakcie rozmowy telefonicznej prowadzonej z siostrą M. R. wyraziła zgodę na wstawienie automatów do gry w lokalu (...)z siedzibą w W. przy ul. (...). Umowy podnajmu z dnia 1.05.2012r. oskarżona miała podpisać po powrocie do kraju. Przedstawiciel firmy (...) spółka z o. owe W. wstawił do lokalu oskarżonej za jej zgodą w nieustalonym czasie automat o nazwie H. (...)zaś przedstawiciel firmy PHU (...)w P. wstawił do lokalu oskarżonej za jej zgodą w nieustalonym czasie dwa automaty o nazwie L. oraz M. C. (1)3.

Dowód:

zeznania świadka M. R. /k- 22-23, 303-304/

wyjaśnienia oskarżonej A. K. /k-300-302/

W dniach 15 i 16 maja 2012r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w W. przeprowadzili kontrolę w zakresie działalności dotyczącej urządzania i prowadzenia gier na automatach lub innych urządzeniach w lokalu (...)przy ul. (...)w W.. W trakcie kontroli przeprowadzonej w tym lokalu dniu 15 maja 2012r. przy udziale oskarżonej A. Kantor oraz jej siostry M. R. stwierdzono obecność trzech urządzeń do gier o nazwach H.S., L., M. C. (1)3 bez dodatkowych oznaczeń określających numery fabryczne lub inwentarzowe. Wszystkie wskazane wyżej urządzenia były włączone do sieci elektrycznej i gotowe do gry. W trakcie kontroli na urządzeniach tych grali A. K. (1), P. S. i A. J.. Urządzenia powyższe nie posiadały trwale umieszczonych informacji o przeprowadzonej rejestracji automatów przez ministra właściwego ds. finansów publicznych lub właściwego naczelnika urzędu celnego. Podczas kontroli oskarżona A. K. okazała funkcjonariuszom Urzędu Celnego w W. nie podpisane umowy podnajmu z dnia 1.05.2012r. oraz dwie opinie

rzecznawcy Z. S.. Podczas oględzin zewnętrznych kontrolowanych automatów do gier funkcjonariusze Urzędu Celnego w W.przeprowadzili eksperyment kontrolny. Zatrzymane w lokalu (...)przy ul. (...)w W.automaty M. C. (1)3 , H.S.i L.służą do celów komercyjnych – warunkiem uruchomienia automatu jest zakredytowanie go przez grającego gotówką w wysokości zależnej od ilości wybranego czasu gry i punktów przeznaczonych na rozgrywanie udostępnionych gier. Gry rozgrywane na powyższych automatach mają charakter losowy a uzyskany wynik nie zależy od umiejętności, zręczności grającego, gry rozgrywane na tych urządzeniach spełniają kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych .

Dowód:

protokół kontroli z dnia 15/16 maja 2012r. /k- 3-7/

protokołu zatrzymania rzeczy /k- 9/

spis i opis rzeczy /k- 10, 16/

pokwitowanie /k- 11/

protokół oględzin 12-15/

protokoły przeszukania /k- 15, 17, 186/

notatka służbowa /k- 41/

opinie biegłego sądowego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier R. R. /k- 91-95, 101-108 , 151-162, /

zeznania świadków:

A. K. (1)/k- 19, 302-303/

P. S. /k- 20, 303/

A. J. /k- 21/

M. R./k- 22-23, 303-304/

wyjaśnienia oskarżonej A. K./k-300-302/

Oskarżona A. K.była dotychczas karana sędownie za czyn z art. 43 ust 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Dowód:

dane o karalności oskarżonej/k- 220/

Oskarżona A. K.nie była słuchana w postępowaniu przygotowawczym albowiem wobec pobytu oskarżonej za granicą zastosowano na tym etapie tryb postępowania w stosunku do nieobecnych. Oskarżona A. K.stawiła się na rozprawę główną i słuchana przed sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Oskarżona przyznała, że zatrzymane przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego W.w jej lokalu automaty zostały wstawione do lokalu za jej zgodą, wskazała, że nie zdążyła zapoznać się z treścią umów podnajmu oraz dokumentami dotyczącymi automatów. Podała , że umowy podnajmu były zawierane telefonicznie, pieczętki na umowach podbiła jej siostra, zaś oskarżona miała się z nimi zapoznać i podpisać je po przyjeździe do kraju . Podała, że ustnie wyraziła zgodę by automaty były w jej lokalu , mając uzyskaną od siostry telefonicznie informacje, że automaty te służą do zabawy. Oskarżona była obecna podczas kontroli funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej A. K./k-300-302/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonej A. K. w zakresie czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia nie może budzić żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują dowody w postaci dokumentów takich jak: protokół kontroli z dnia 15/16 maja 2012r. protokoły: zatrzymania rzeczy, przeszukania, oględzin, spis i opis rzeczy, pokwitowanie, notatka służbowa, opinie biegłego sądowego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier R. R., zeznania świadków A. K. (1), P. S., A. J., M. R. oraz częściowo także wyjaśnienia oskarżonej A. K. Bezsprzeczne jest, że w toku kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W. w lokalu (...) z siedzibą w W. przy ul. (...) w dniu 15 maja 2012r. ujawniono wstawione za zgodą oskarżonej do lokalu automaty do gry o nazwie H. (...), L., M. C. (1) bez dodatkowych oznaczeń określających numery fabryczne lub inwentarzowe, które nie posiadały trwale umieszczonych informacji o przeprowadzonej rejestracji automatów przez ministra właściwego ds. finansów publicznych lub właściwego naczelnika urzędu celnego. Nie ulega wątpliwości, iż w trakcie kontroli w dniu 15 maja 2012r. urządzenia te były włączone do sieci elektrycznej i gotowe do gry oraz że na powyższych urządzeniach grali klienci lokalu A. K. (1), P. S., A. J.. Przeprowadzone oględziny tych automatów, gry eksperymentalne przeprowadzone przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w W. oraz opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier R. R. sporządzona na podstawie zewnętrznych oględzin automatów, otwarcia automatów, sprawdzenia, uruchomienia, czytania danych, zakredytowania gotówką, wykonania eksperymentów w postaci przeprowadzenia gier na automatach celem sprawdzenia dostępności i charakteru gier, stopniowania stawek i wygranych, możliwości gry automatycznej, wykonania dokumentacji zdjęciowej wskazują, iż gry rozgrywane na powyższych automatach mają charakter losowy a uzyskany wynik nie zależy od umiejętności, zręczności gracza; gry rozgrywane na tych urządzeniach spełniają kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych. Opinie biegłego R. R. są pełne, jasne, a wnioski z nich wypływające logicznie i przekonująco uzasadnione.

Oskarżona A. K. swoim działaniem wyczerpała znamiona przestępstwa skarbowego z art. 107§1 kks, który stanowi, że karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędu prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Art. 1 ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych stanowi, iż ustawa określa warunki urządzania i zasady prowadzenia działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach zaś po myśli art. 3 tejże ustawy u rządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Stosownie do art. 6 ust 1 ustawy o grach hazardowych działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry zaś stosownie do art. 6 ust 4 działalność w zakresie określonym art. 6 w ust. 1-3 może być prowadzona wyłącznie w formie spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 14 ust 1 ustawy u rządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry. Zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy o grach hazardowych grami losowymi są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik w szczególności zależy od przypadku, a warunki gry określa regulamin, zaś ust 5 art. 2 tej ustawy stanowi, że grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez NSA w W./ por. wyrok z dnia 11.06.2013r., II GSK 849/11, Lex nr 1368970 „ art. 2 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z 2009 r. o grach hazardowych należy tak wyklądać, że w sytuacji, gdy wynik jakiegokolwiek etapu określanej mianem konkursu gry jest przypadkowy, a więc niezależny od woli (wiedzy, zręczności) uczestnika gry, to należy przyjąć, że etap ten ma wpływ na ostateczny wynik gry, co przesądza o jej losowym charakterze. Wprowadzenie do konkursu dodatkowego elementu wiedzy na etapie, gdzie każdemu uczestnikowi przypisana już jest po wyniku pierwszego etapu konkursu nagroda pieniężna lub rzeczowa, stwarza jedynie pozory

braku losowego charakteru i nie może zmienić oceny, że mamy do czynienia z grą losową.” Pojęcia „urządzenia” i „prowadzenia”, którymi operuje art. 107§1 kks nie posiadają swoich definicji legalnych w przepisach ustawy o grach hazardowych, niemniej z treści jej przepisów można wnioskować, że w wypadku „urządzenia” chodzi o zaprowadzenie czy uruchomienie działalności hazardowej w określonym miejscu: kasynie, salonie, punkcie. Stąd też przyjąć należy, że urządzenie gry czy zakładu poprzedza czasowo ich prowadzenie. Prowadzenie przeto dotyczy działalności już uprzednio urządzonej. Nie ulega wątpliwości, iż zatrzymane w lokalu (...)przy ul. (...)w W.automaty M. C. (1)3 , H.S.i L.służą do celów komercyjnych – warunkiem uruchomienia automatu jest zakredytowanie go przez grającego gotówką w wysokości zależnej od ilości wybranego czasu gry i punktów przeznaczonych na rozgrywanie udostępnionych gier, gry rozgrywane na powyższych automatach mają charakter losowy a uzyskany wynik nie zależy od umiejętności, zręczności grającego, zatem gry rozgrywane na tych urządzeniach spełniają kryteria gier na automatach w rozumieniu ustawy o grach hazardowych / art. 2 ust 5 ustawy o grach hazardowych/. Oskarżona A. K.przyznała, że nie zdążyła zapoznać się ani z treścią umów podnajmu ani z dokumentami dotyczącymi automatów oraz że ustnie telefonicznie wyraziła zgodę by bliżej nieokreślone automaty zostały do lokalu wstawione mając uzyskaną od siostry informację, że automaty te służą do zabawy. Oskarżona zatem nie zweryfikowała ani treści datowanych na dzień 1 maja 2012r. umów podnajmu , które nie zawierały specyfikacji urządzeń , ani nie zapoznała się z jakąkolwiek dokumentacją dotyczącą tych urządzeń. Oskarżona wskazała, że umowy zawarła ustnie, miała je potwierdzić na piśmie po powrocie do kraju i że nie była zorientowana co do charakteru urządzeń. Wskazać w tym miejscu należy, iż delikt karnoskarbowy z art. 107 § 1 k.k.s. jest karalny w razie umyślnego popełnienia w obu postaciach zamiaru - bezpośrednim i ewentualnym. Oskarżona A. K.decydując się na prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na zawieraniu umów podnajmu powierzchni z przeznaczeniem na automaty do gry była zorientowana co do tego, iż prowadzenie gier na automatach podlega regulacji ustawowej. Postawa oskarżonej zdaniem sądu świadczy o tym, iż wyrażając zgodę na wstawienie bliżej nieokreślonych automatów do gier do lokalu bez sprawdzenia charakteru tych urządzeń godziła się na to, iż wbrew przepisom ustawy prowadzi gry na automatach. Jak wynika bowiem z wyjaśnień oskarżonej od 2009r. wynajęła lokal razem z automatami firmy (...), które podlegały koncesji, a zostały zabrane z jej salonu albowiem „skończyła się koncesja”. W tej sytuacji wobec charakteru działalności prowadzonej przez oskarżoną jej tłumaczenie , iż nie miała wiedzy technicznej co do tego czy wstawione do jej lokalu za jej zgodą automaty podlegają przepisom ustawy o grach hazardowych jest w istocie próbą uwolnienia się od odpowiedzialności karnej. Zgodnie z art. 23a. 1 ustawy o grach hazardowych automaty i urządzenia do gier, z wyjątkiem terminali w kolekturach gier liczbowych służących wyłącznie do urządzania gier liczbowych, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego a po myśli art. 23d. ustawy szczegółowe warunki rejestracji i eksploatacji automatów i urządzeń do gier określa w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw finansów publicznych . Wobec powyższego sąd uznał, że oskarżona A. K.w dniu 15 maja 2012 roku prowadziła gry na automatach w punkcie (...)w W.przy ulicy (...), o nazwach H.S.bez numeru fabrycznego będącego własnością podmiotu (...) Sp. Z o.o.z siedzibą we W.przy ulicy (...)lok. 3 oraz L.i M. C. (1)3 bez numerów fabrycznych będących własnością podmiotu P.H.U. (...)z siedzibą w P.przy ulicy (...)- wbrew art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.), a w szczególności że prowadziła gry na tych automatach bez udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry (art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych) co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kodeksu karnego skarbowego. Wymierzona oskarżonej A. K.kara grzywny w wysokości 80 stawek dziennych jest w ocenie sądu adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonej oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia tak sposób działania oskarżonej jak i rozmiar następstw czynu a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jej osobowość. Przy wymiarze kary sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Wskazać należy, iż zarzucany oskarżonej czyn zagrożony jest karą grzywny w wymiarze do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Orzeczonego wymiaru stawek dziennych w ilości 80 stawek w żadnym razie może być uznany za nadmiernie surowy. Ustalając zaś wysokość stawki dziennej sąd baczyl na sytuację rodzinną i majątkową oskarżonej , której dochody wynoszą około 4.000 zł. miesięcznie i ma na utrzymaniu 1 dziecko a także miał na uwadze granice wysokości stawki dziennej określone w art. 23§3 kks , które wynoszą od 1/30 części minimalnego wynagrodzenia do jego czterystukrotności. Określona przez sąd wysokość stawki dziennej na kwotę 60 złotych jest bliska najniższej przewidzianej przez ustawodawcę. Uwzględniając wysokość minimalnego wynagrodzenia w chwili orzekania, sytuację majątkową oskarżonej i jej możliwości płatnicze,

sąd uznał, że wykonanie przez oskarżonej orzeczonej kary grzywny jest realne. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C.z Kancelarii Adwokackiej w W.kwotę 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy), tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej A. K.z urzędu. Powyższe rozstrzygnięcie oparto o przepisy §14 ust 1 pkt 1, §2 ust 3, §19 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. O kosztach orzeczono po myśli art. 113§1 kks w zw. z art. 627 kpk zaś o opłacie zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.